

PER MOLT QUE DOLGUI, ARA

Caldrà discutir immediatament l'acta d'acusació contra Azaña

Guió del moment ANTENA

INCAPACITAT

Continua l'ofensiva contra les lleis de la República. Contra les lleis socials que donaven un xic de caràcter a la República del 14 d'abril. Els governs que presidí Azaña, tenint en compte que la classe treballadora és el principal factor actiu del règim, que fins el 14 d'abril restava supeditat a una burgesia inculta i egoista protegida per la monarquia, elaborà unes lleis, dintre les possibilitats del moment i el programa mínim elaborat a la presó, que elevaven el treballador a la categoria de ciutadà. Indefectiblement, sota la monarquia es legislava a favor d'una classe. La patronal. Si alguna vegada, com en els governs que presidí Dato, es féu alguna concessió, aquesta tingué l'aire d'una gràcia de caritat, d'una dádiva que els governants del gran capitalisme i de l'aristocràcia rural concedien als treballadors.

D'aquí l'aspecte dramàtic i el caire violent de les lleis socials a Catalunya i arreu de la Península. Amb els patrons, no podia parlar-se d'obrerisme i burgesia eren estaments incompatibles. La frase de «a casa meua mano jo» era el programa social del patronat espanyol, secundats pels governs i els esbirros de la monarquia. Cap concessió als treballadors, que per a les classes patronals, sempre eren exigents, sempre demanaven, sempre pertorbaven l'ordre. A les protestes, seguien les repressions. A les vagues, els locauts. A les rebel·lies, la llei de fugues, el pistolisme oficial.

Les dretes, que no foren vençudes el 14 d'abril, callaren acovardides, en temps del bienni. Insensatament, van veure en la jornada de novembre del 1933, un punt final. Ben aviat aixecaren la veu de protesta contra les lleis socials que reconeixien els drets als treballadors com a ciutadans de la República. De la protesta s'anà a l'acció. A la gran burgesia no li importava res més que els seus egoïsmes, el seu interès i el seu fanatisme. Es destruïren, una darrera l'altra, les lleis socials del bienni. Es començà per la de termes municipals. Es continuà amb les d'Assegurances, Arrendaments, Reforma Agrària, etc. Acabà de donar-se el cop de gràcia amb la llei de Jurats Mixtos.

Ara, amb la nova llei de Jurats aprovada pel Parlament actual, ja no podran els treballadors acudir al Jurat Mixt a exposar llurs queixes i reclamacions en so de pau i amb ganes d'arranjar el plet amb el patró. Aquella modesta llei de Jurats Mixtos del bienni —vella ja en els Estats més reaccionaris d'Europa— que tants conflictes evità, ja no existeix. No pot existir una llei d'arbitratge, una llei de pau social, una llei que reconguil al treballador el dret a parlar en situació d'igualtat amb el patró.

Sembla mentida i resulta desconcertant, que les dretes no reflexionin sobre les conseqüències greus que pot reportar una actitud com aquesta de franca, absoluta i sistemàtica oposició a les aspiracions del proletariat peninsular.

No volen revolucions i les fomenten. Clamen cada dia contra el proletariat, al qual injurien insensatament, i ells creen esteles d'odi. En el fons potser hi trobaríem un fet dramàtic d'incapacitat i d'incomprensió. Encara no han comprès que la classe treballadora rebutja la idea de la protecció i de la caritat, i que vol viure i treballar dignament, orgullosament. Orgullosament!

No ha arribat a comprendre la burgesia catalana i espanyola que la nova llei de Jurats Mixtos no serà acceptada pels treballadors? ¿Per a qui legislen doncs? ¿Es que per a les dretes no compta el proletariat, aquest proletariat que aixeca els punys enlaire perquè té massa orgull per a entendre les mans en una imploració de caritat que també se li negarien?

Mentrestant, la classe treballadora del nostre país, va adquirint nova experiència. Els republicans d'esquerra, que volien evitar les greus pertorbacions que comporta una lluita social violenta, utilitzen la República de lleis humanes i comprensives com la de Termes municipals, d'Assegurances i dels Jurats Mixtos, que representaven, en el sistema actual, lleis de convivència ciutadana. Ja no existeixen aquestes lleis. Com poden parlar, doncs, els que les anul·len, de pau social, de tolerància, de col·laboració de classes? Per a tot això, cal, abans que tot, igualtat davant la llei de tots els ciutadans. I el sistema que no sap o no pot aplicar-la, no té dret a parlar de pau social ni de concòrdia.

MALGRAT L'OPTIMISME DEL SENYOR SALMON

Acomiadament en massa d'obres que vénen a augmentar el nombre de parats

Linares, 16. — Al pantà «El Rumbal», de Baños de la Encina, han estat acomiadats tots els obrers i empleats d'oficines. El han quedat solament en servei tres guardies. El contractista ha manifestat als acomiadats que en un termini de quinze dies han d'abandonar les seves llars, puix que en cas contrari els seran tallades l'aigua i el fluid elèctric. La situació a Baños de la Encina, d'on són la majoria dels acomiadats, tendeix a agreujar-se d'una manera desesperada, ja que són algunes les famílies que queden a la misèria.

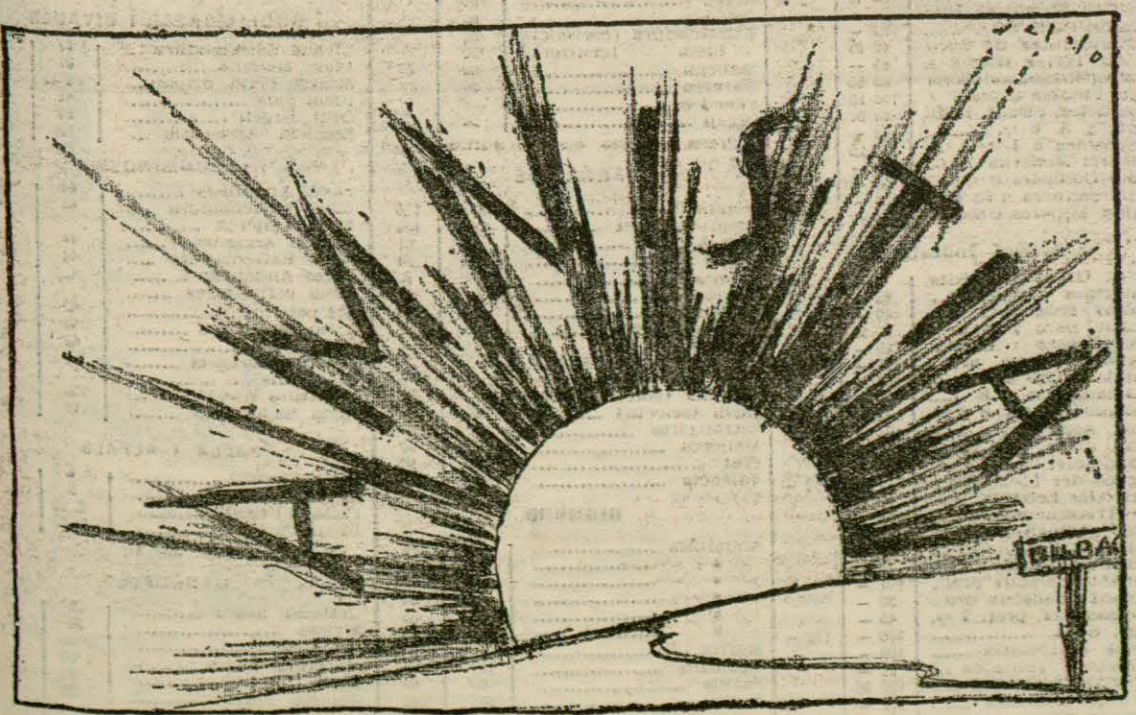
El governador de Guipúscoa ordena la detenció de dirigents obrers

San Sebastián, 16. — El governador, davant les coaccions d'alguns pobles de la província contra els obrers de la fusta, ha ordenat la detenció del delegat de la «Solidaridad de Obreros Vascos», el vicepresident i el secretari de la Societat.

Avui es reunirà el Govern al Palau Nacional

Madrid, 16. — Demà, sota la Presidència de S. E. el President de la República, es reunirà el Consell de Ministres al Palau Nacional.

BARACALDO

Qüestió prèvia de les esquerres

(Per Nello.)

En el Consell d'ahir s'encarregà al ministre de Governació per tal que, d'acord amb Alba, fixi la data

Lucia anuncia que les vacances parlamentàries començaran molt aviat

Madrid, 16. — El Consell de ministres celebrat avui, a la Presidència, acabà a la una de la tarda. El senyor Lucia facilità la següent referència verbal: «La nota i gairebé res més. Hi hagué una àmplia exposició de la situació internacional en el seu aspecte polític pel ministre d'Estat i en el comercial pel d'Indústria i Comerç, i després s'ha exposat la situació econòmica pel senyor Chaparrieta.

Després del despatx ordinari s'ha parlat de la tasca parlamentària que queda per desenvolupar, i s'acordà que el ministre de la Governació parli amb el President de les Corts per a indicar-li que pot ja assenyalar el dia que ha de discutir-se el dictamen de la Comissió referent a l'acusació contra els senyors Azaña i Casares Quiroga. Ja sabem que hi ha d'haver un termini de tres dies entre l'anunci i la discussió. Es farà també al senyor Alba la indicació que no hi hagi en el possible cap d'aquestes petites interpellacions que vénen presentant-se, per tal que puguin ésser discutides sense solució de continuïtat els projectes de llei pendents.

«Quin és el projecte del Govern sobre el tancament de les Corts?» — Això — contestà el ministre — s'anirà així que es discuteixin els projectes i l'acta d'Azaña. Jo crec que la setmana vinent podran començar les vacances.

Al senyor Lerroux, que trigà uns vint minuts a sortir, li preguntaren els periodistes què hi havia de cert en el rumor que havia circulat amb insistència de la dimissió del subsecretari de la Presidència.

«No hi ha res d'això» — contestà el cap del Govern —. Es un de tants rumors falsos que fan córrer. D'on ha sortit aquesta notícia?

«Doncs avui» — contestà l'informador — en determinat lloc s'ha assegurat.

«Doncs no és notícia, perquè no hi ha res de cert en això».

El senyor Portela s'entrevista amb el president del Parlament

I diu que el dictamen d'acusació contra els senyors Azaña i Casares Quiroga es discutirà abans de les vacances

Madrid, 16. — En arribar al ministre de la Governació a la Cambra els periodistes li preguntaren detalls sobre l'entrevista que havia celebrat amb el senyor Alba, i si aquesta havia estat per a posar-se d'acord en la discussió del dictamen d'acusació contra els senyors Azaña i Casares Quiroga. Valledares ho corroborà i digué que no s'havia fixat encara la data en què es discutiria aquest dictamen.

Se li preguntà si depenia d'alguns projectes de llei que fos necessari aprovar abans, o bé de circumstàncies especials per a discutir-la, i el ministre ho negà.

«Aleshores — se li preguntà — ¿es posarà aquest problema a debat abans de tancar les Corts?»

«Naturalment».

«¿Fa algun compàs d'espera en la discussió?»

«No ho crec».

«Quina opinió us mereix el moviment feixista de França, que, se-

gons sembla per les notícies que es tenen de l'estranger, ha fracassat?»

«Com voleu que us digui res d'aquestes coses? Si no puc atendre al que passa a Espanya amb tot l'interès que jo voldria, com voleu que m'ocupi de coses que passen a l'estranger? El que sí puc afirmar és que el Govern francès ha dominat la situació mantenint l'ordre públic. I res més».

Se li demanà la seva opinió sobre les paraules pronunciades pel senyor Azaña a Bilbao sobre la reforma electoral, i el senyor Portela digué que les opinions particulars no tenen cap valor. El president del Consell — afegí — és el cridat a opinar.

El ministre considera una greu solució la possibilitat que les esquerres no acudeixin a les eleccions, i això ha de tenir-se molt en compte — afegí —, puix que en fer-se la llei Electoral ha de comptar-se amb totes les assistències.

«Es tan complex pels temes que tracta, i per la profunditat del seu pensament, que per a opinar sobre ell s'ha de llegir detingudament i meditar molt. Jo vaig a llegir-lo i després meditaré. I quant a la nova unió dels republicans i socialistes, res interessant no puc dir-vos; és el partit el que ha de determinar».

Parlant del discurs del senyor Azaña del passat diumenge, el senyor Pasqual Leone ha dit: «L'acte de Bilbao ha estat, i ha de quedar ben clar, una nova demostració de solidaritat republicana. És una cordial».

Sobre el discurs del senyor Azaña foren preguntades diverses personalitats.

El senyor Miquel Maura digué: «He llegit el discurs atentament. De la meua opinió no puc dir ni una paraula».

El senyor Santaló: «Anit vaig llegir el discurs a la Premsa de Barcelona. L'efecte que em produí fou senzillament impressionant. Necessito llegir-lo altra vegada i meditar-lo, perquè a la pulcritud de la forma, s'uneix el contingut més dens sobre els problemes palpitants de la política espanyola que són motiu d'inquietud extraordinària i de fort estímul per a la voluntat. Considero el discurs com l'oració d'un estadista de màxima capacitat mental. Em sembla senzillament magnífic en la forma i en el fons. Un dels millors discursos del senyor Azaña».

El senyor Martínez Barrio: «La importància del discurs el determinen dues coses: L'alegria dels republicans i la ira dels enemics de la República. De la seva més o menys eficàcia no es podrà jutjar fins passat algun temps, el necessari i obligat en tot requeriment lleial, ja que ben llegida i rellegida la magnífica peça oratòria, s'observa que el fonament d'ella és la feia pública democràtica i la petició cortès a altres poders perquè facilitin, amb una consulta electoral, la sortida de l'embollec».

El senyor Besteiro:

EL TEMPS. — A Catalunya el bon temps és general amb cel gairebé serè arreu i vents molt fluïdos, gairebé en calma. Durant les darreres 24 hores s'han registrat alguns ruixats al pla de Bages, comarca d'Igualada i pla de Vic. Durant les darreres vint-i-quatre hores la calor s'ha fet sentir poderosament.

Catalunya i les esquerres espanyoles

El desenvolupament de l'Espanya esquerrista és una realitat que cada dia s'accentua. Setmanes enera a l'est de la Península i ara al nord, la pujança de les esquerres espanyoles queda demostrada materialment per les xifres de les multituds aplegades i espiritualment per l'embranzida d'ideal que les posa en moviment.

Els catalans, doncs, veiem avui com el nostre predominant i constant esquerrisme ja no és un illot, més o menys espadat, enmig del territori estatal. Des de la incommovible posició republicana de Catalunya, seguim amb interès directe i cordial la venturosa girada política que d'un quant temps ençà es realitza en les terres que havien estat submergides per la inundació reaccionària del 19 de novembre del 1933.

A Catalunya, el dia 6 d'octubre darrer vam perdre unes institucions polítiques oficials. Allò que no s'ha perdut ni es podrà és la fe republicana. Avui com ahir, en el nostre poble predomina, al costat de l'ideal català, l'ideal esquerrista.

I quan apareix ja pròxima l'hora de la tornada al Poder de les esquerres espanyoles, sentim la doble alegria de poder comptar amb la comunitat de tendències i de sentiments entre la Catalunya majoritària i les forces republicanes espanyoles que avancen altra vegada pel camí de la reconquesta. Per compte de trobar, en certs llocs estratègics del Govern, homes hostils o reciosos, hi trobarem aviat — si el corrent democràtic fa la seva via natural — homes que, com Manuel Azaña, representen la màxima possibilitat de bona convivència i d'intelligent disposició respecte al problema autonòmic.

Davant d'aquesta perspectiva, el deure de les esquerres catalanes és d'esforçar-se a adquirir la major vigoria de pensament, d'organització i d'acció, a fi d'augmentar amb llur concurs l'energia del moviment i d'emprendre en bones condicions la restauració de l'Estatut suspès.

Els fets han mostrat ja que l'autonomia de Catalunya és impossible dins la monarquia i que és precària sota l'imperi de les dretes espanyoles que amb més o menys sinceritat s'anomenen republicanes. Va ésser una situació esquerrista la que va reconèixer a Catalunya un conjunt de llibertats que, si no era prou ampli, era ben considerable. I serà també una situació esquerrista la que, d'ací a alguns mesos, permetrà de restablir la legalitat estatutària.

Així l'esquerrisme serveix la causa de Catalunya, dins i fora de la nostra terra. Ningú no pot dir del dretisme una cosa semblant.

Heus ací, per als homes de les esquerres catalanes, un gran motiu d'alegria i d'orgull. Els que han fet i tornaran a fer possible l'autonomia de Catalunya, són els nostres afins i amics. Nosaltres podem cooperar a l'acció esquerrista espanyola sense haver d'arrecarar ni de sacrificar el nostre ideal catalanista, mentre que la dreta catalana, a despit de repetides provocacions d'acostament amb els seus afins espanyols, n'està separada per un mur de glap.

Des del seu camp nacional, amb els seus partits propis i amb les seves finalitats pròpies, la democràcia catalana ha d'establir una coordinació eficaç i lleial amb les democràcies basca, gallega i castellana, de cara al reconeixement i a la consolidació de l'autèntica República esquerrista i autonòmica.

A. ROVIRA I VIRGILI

Un capellà que matà a trets la seva administrada

HA ESTAT CONDEMNAT PEL TRIBUNAL D'URGÈNCIA A DUEU ANYS DE PRESO

Madrid, 16. — Davant la Sala de Vacances de l'Audiència Provincial constituïda en Tribunal d'Urgència ha comparegut en el matí d'avui Baldomer Sánchez, sacerdot, al qual el fiscal acusava de la comissió d'un delicte d'homicidi i per al qual demanava la pena de 17 anys, 4 mesos i un dia de reclusió menor, i cinc anys per tinença d'armes.

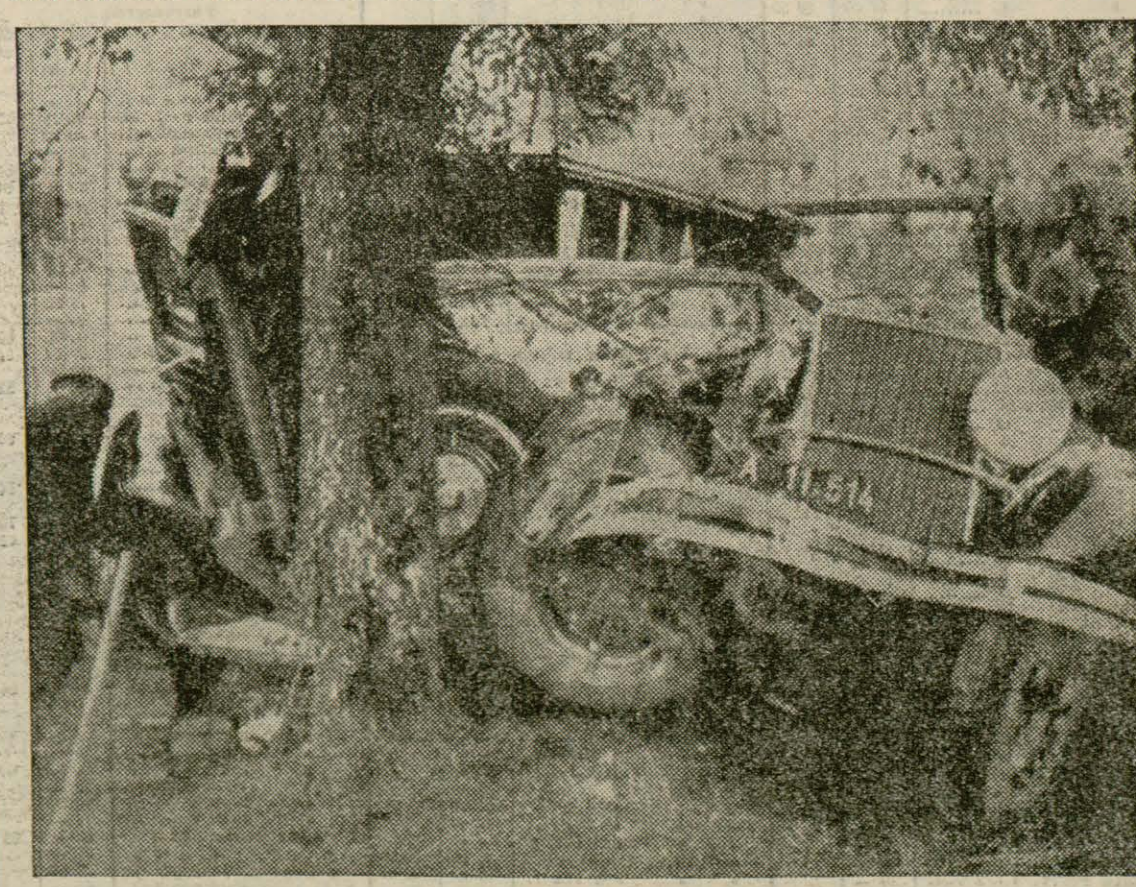
Segons el sumari, el processat, la tarda del 7 de juliol actual, discutí a la casa núm. 76 del carrer de Francesc Silvela amb la llogatera del pis Apolonia Agudo, els bens de la qual administrava, per qüestió d'interessos. La discussió s'agreujà violentament i Baldomer, amb una pistola automàtica, disparà contra Apolonia i la matà.

El fiscal senyor Calderon, després de la prova testifical que resultà desfavorable per al processat, elevà a definitives les seves conclusions.

El defensor senyor Ferrer, degà del Col·legi d'Advocats de Toledo sostingué l'existència d'un delicte d'homicidi per imprudència temerària, amb l'atenuant d'arrebat i provocació. Acabats els informes en es quals les parts sostingueren les seves conclusions, la Sala dictà sentència condemnant el Baldomer Sánchez Ferrnandez a la pena de 14 anys i 9 mesos de reclusió per homicidi i a 4 anys i nou mesos per tinença d'armes.

Aquest número ha estat visat per la censura

L'ACCIDENT QUE COSTA LA VIDA A L'ESPOSA DEL CANCELLER SCHUSCHNIGG

Primera fotografia de l'accident automobilístic de Linz, en el qual perae la vida l'esposa del Canceller austríac senyor Schuschnigg. Aquest resultà gairebé il·lès i ferit de consideració el seu fill, de nou anys. Estat del cotxe després de la topada contra un arbre

(Radio Express-Foto.)

Llegiu avui i cada dia LA HUMANITAT, el vostre diari

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRES

TEATRE POLIORAMA

Companyia de Comedies de Maria Fernanda Ladrón de Guevara

Darrera setmana

Avui, tarda, a les 5:15:

EL GENIO ALEGRE

Nit, a les 10:15:

MALVALOCA

El local més fosc de Barcelona

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

EL OMIQUILLO

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

EL BESO DEL REMEDIO

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

TEATRE BARCELONA

Companyia titular del Marí

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

UN ADULTERIO DECENTE

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA SOTA DE OROS

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

Avui, dimecres, tarda, a les 5:

LA RAMBLA

TEATRE ROMEA

Teléfono 22028

Preus popularíssims. Butaques

a 2 ptes. Cada dia, a les 5:30 i

10:15:

SOL Y SOMBRA

Divendres, nit, ESTRENA DE

SOL DE OTONO, tres actes d'An-

sel Custodio i Xavier de Bursos.

Avui, tarda, 5:15. Butaques, 1

pta.: LAS TENTACIONES. Nit,

10:15. El gran exit:

LA SOTA DE OROS

trionf de Laura Pinillos, Alady,

Lene i tota la Companyia. Gran

presentació.

Avui, la Companyia Oficial de

TEATRE CATALA

representarà l'obra de Sagarra:

LA RAMBLA

DE LES FLORISTES

a la tarda i a la nit

FANNY

de M. Parnot, traducció de M.

Font. A Esparguera

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINEMES

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Selent UNA PES-

SETA: NOTICIARIS - DOCUMENT-

TALS - VIATGES, etc.

CINE

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, sessió continua des de

les 4 de la tarda. La pel·lícula

de l'any!

ELYSIA

(El Paradís dels nudistes)

Risotament prohibida l'entrada

No deixeu de veure aquesta pel·lícula

que es projectarà a les

11:45, a les 6:45, a les 9:10 i a les

11:45.

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL. — Avui, tarda, a les

4. Nit, a les 10: EL AGRESOR

INVISIBLE, per Biel-Boyd i Win-

ston Gibson; PRISIONEROS DEL

EDEN, revista en colors; EL CON-

DE SE DIVIERTE, comedia per

Thelma Todd; MOSCOW, COBA-

ZON DE LA RUSIA SOVIETICA,

documental i dibuixos.

EXCELSIOR. — Avui, sessió

continua des de 4 a 12:30. Programa

de la dansa: VOLANDO HACIA

RIO JANEIRO, per Dolores del

Río; BOLERO, en espanyol, per

Georgina, per Richard Dix;

GADETES Y COLEGIALAS, va-

rietas musicals; LA CUCARACHA,

gran revista en tecnicolor i di-

bujos.

COMTAL. — Aquest local con-

tinua tancat per reformes.

WALKYRIA. — Avui, sessió

continua des de 4 a 12:30. IDEN-

TIDAD DESCONOCIDA, en espanyol

per James Dunn i Gloria Stuart;

DESQUITE, per Richard Dix i

Magda Evans; LA CHICA DE

LAS MONTAÑAS, per Nancy

Brown i dibuixos en colors.

Principal Palace

LA CATEDRAL DE LES

VARIAETATS

Avui, sessió continua des de

les 4 fins les 12:30.

ROMANSA HUNGARESA

per D. P. P.

El gran espectacle de varie-

tats selectes de

P. PLANA - GUMA

amb les seves 10 grames d'ina-

lució. 10. Presentació de l'ex-

traordinària estrella de ball

GOYSCA

amb el seu mestre concertador D.

M. Garrido. La genial cantant

ASCENSIO PASTOR

La màxima atracció mundial:

GERMANS LEWIS

originals parodistes còmics. La

notable parella de ball SUAREZ

El conegut humorista JORLES i

les 8 danses Guma Gira, 8

Quadrilles, 8 Guma. Director:

P. Plana Guma.

Tarda, butaques des de primer

rengle, 2 ptes.

CINEMA PARIS

Avui, Pta. Angel, 11 i 13

Teléfono 14544

SEMPRE EL PROGRAMA MES

ATRACTIU I EL SOL PREFERIT

PER LA SEVA AGRADABLE VEN-

TILACIO

Tarda, a les 8 i a les 9:45: Li-

lian Harvey i Charles Boyer en

YO Y LA EMPERATRIZ

(Solament tarda)

L'obra espectacular de Cecil B.

de Mille.

El signo de la cruz

Triomf de Frederic March. Clau-

detto Colbert, Elisa Landi i Cha-

les Laughlin. — EXIT DE LA

FORMIDABLE OPERETA:

Paso a la juventud

per Martha Esparth i Joan Ki-

per. — DIUMENGE, MATINAL.

Avui, Pta. Angel, 11 i 13

Teléfono 14544

SEMPRE EL PROGRAMA MES

ATRACTIU I EL SOL PREFERIT

PER LA SEVA AGRADABLE VEN-

TILACIO

Tarda, a les 8 i a les 9:45: Li-

lian Harvey i Charles Boyer en

YO Y LA EMPERATRIZ

(Solament tarda)

L'obra espectacular de Cecil B.

de Mille.

El signo de la cruz

Triomf de Frederic March. Clau-

detto Colbert, Elisa Landi i Cha-

les Laughlin. — EXIT DE LA

FORMIDABLE OPERETA:

Paso a la juventud

per Martha Esparth i Joan Ki-

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.
Redacció i Administració
Ronda Universitat, 25
Tel. 22122

Impremta
TALLERS NUM. 48
Tel. 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Barcelona, un mes 3'50 otes.
Fora, un trimestre 10'50 »
Amèrica Llatina i Portugal
un trimestre 13' »
Altres països, un trimestre 27' »

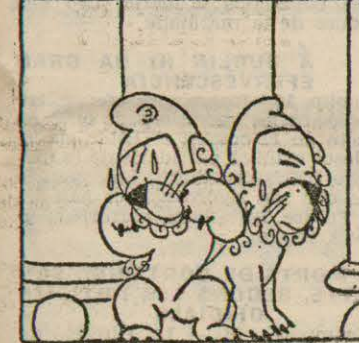
«GARANTIA»
AZARÀ. — Señores, esta solda-
dura està hecha.
(De «El Diluvio».)

«CAIDA A. DESCUBIERTO»
—¿Qué le ha pasado a la Liga?
—Nada; una distensión «ligamentosa».
(De «El Debate».)

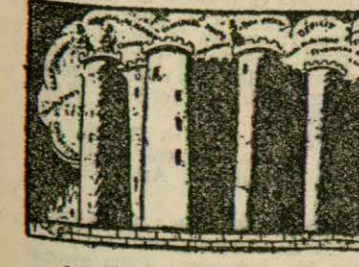
«EN LAS FRONDAS DE SAN RAFAEL»
(De «La Voz».)

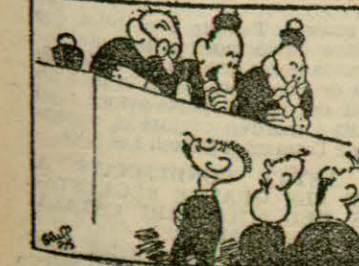
«LA PUERTA DEL CONGRESO»
EL LEON PRIMERO. — Nunca
creí que encontraría aquí una
patria tan parecida a la nuestra.
EL LEON SEGUNDO. — Es ver-
dad; pero ¡ay!, éste es un desierto
sin oasis.
(De «El Sol».)

«TERMINOS COMPARATIVOS»
—Se trata de un avión que no es
avión, con características de mo-
noplano sin ser monoplaneo y con
detalles de helicóptero sin ser heli-
cóptero.
—Perfectamente, entendido; como
el dilemismo: un monarca de la
Ceda.
(De «El Siglo Futuro».)

«LA HISTORIA SE REPETE»
La Bastilla de aquí.
(De «Heraldo».)

«COMO ACABARA EL ASUNTO
AZARÀ»
LOS TRES «TESTIGOS», A UN
TIEMPO. — ¡Yo no he sido!
(De «La Libertad».)

Ho diuen les dretes

Ho confessa el corresponçal a Madrid d'un diari de dretes com La Vanguardia: «Vacte de Baracaldo és més transcendent i interessant que el de València».

«Vacte la jornada de novetats polítiques, sin sesión de Cortes, sin actos de interés, hasta casi sin tertulias, toda la atención de Madrid se concentró en el comentario del acto celebrado ayer en Baracaldo por Izquierda Republicana. Comentario que era, por supuesto, diverso en cada grupo, pero que en todos se manifestaba vivo y apasionado. El acto de Baracaldo tiene una trascendencia y un interés mucho más destacados que el celebrado por las mismas fuerzas políticas en Valencia, pues así como en su discurso de mayo el señor Azarà no hizo otra cosa que una crítica de la situación gobernante y se enfrentó en ataques contra sus adversarios, en sus palabras de ayer señaló las líneas generales de una orientación política y, refiriéndose a problemas concretos, como la revisión constitucional, la reforma electoral y la amnistía, expuso claramente la doctrina de su partido.

A la reconquista de la República

Hi anem, vulguin no vulguin, a passes ajeptades, i això és el que els dol. Comentant l'acte importantíssim de Lasesarre, escriu La Publicitat:

«L'acte de Bilbao ha estat una corroboració magnífica del de València; les multituds republicanes s'han mobilitat amb el mateix entusiasme i amb el mateix desinterès. Aquestes assemblees veritablement populars, perquè és la voluntat popular qui les congria, aquestes reunions multitudinàries que escolten i vibren i aclamen espontàniament, representen una suma enorme de sacrificis individuals de tota mena; per això l'emoió s'hi fa incomparablement més comanadissa que en aquelles altres acoïdes segons un patró germànic, en les quals els sacrificis econòmics van a càrrec dels organitzadors.

L'espontaneïtat d'aquestes assemblees és la seva força admirable i la seva significació més alta, perquè demostra que les masses per impuls natural senten el desig i el goig de posar-se en contacte, d'articular-se en un conjunt orgànic que permeti l'apropiament complet de la vitalitat popular. I aquest anhel de les masses republicanes esquitistes cada dia s'acosta més a una realitat que res no pot destruir. Els republicans dispersos es van acostant uns amb altres, i ben aviat els contingents esquitistes formaran un bloc compacte damunt del qual la República vacil·lant tornarà a trobar el plom que li han fet perdre les transigències, els egoïsmes i les covardies.

La unió de tots els republicans d'esquerra ha d'ésser la rèplica a la insensatesa d'aquest segon bienni. A part d'això, cal dir que prop de Bilbao es reuniran uns homes i es lligaran amb un compromís d'honor per fer triomfar la República. El republicanisme esquitista de Catalunya hi era representat i li foren reconeguts els seus ideis autònoms, però per al dia del triomf, la República triomfa i Catalunya conquestava l'Estatut que avui té congelat. Cal restablir aquella República i per arribar a aquest terme gloriós cal que el país, i no els Borbors restaurats, aplicadors, con més deien envoltura Carlos X, del terror blanc.

Encara queden Bastilles

Roberto Castrovido, el gran periodista republicà, escriu a El Liberal:

«En este sentido universal y simbólico, la Bastilla no ha sido tomada todavía. No lo ha sido ni siquiera en el país donde se ha convertido en fiesta oficial.

En la misma Francia reedificaron la Bastilla ideal los dos Bonapartes, el gran Napoleón y Napoleón el pequeño, y los Borbors restaurados, aplicadores, con más deien envoltura Carlos X, del terror blanco.

Y allí, como en el resto del mundo, que se ufana de su civilización, se siguió se guillotinar y se mató, y se continuó matando por ejemplaridad alguna vez, por venganza otras y siempre por librar de enemigos a la sociedad o al Estado.

Se encierra indefinidamente en una prisión a seres peligrosos, o como ahora se les llama, indeseables. Se autoriza a forajidos a secuestrar, a ayudarlos de verdugos, aunque disfruten distinciones y ostenten honores, a matar a su capricho y fuera de todo procedimiento legal, ya a tiros, ya haciéndolos víctimas de refinados tormentos o de brutales malos tratos. Jamás, ni aun en las mazmorras inquisitoriales y en los calabozos de la Bastilla, se ha maltratado como ahora a los detenidos en la Checa moscovita a los confinados, en islas y colonias de países en guerra civil, implantada la dictadura, y hasta en repúblicas, dichados de civilización y democracia, como los Estados Unidos de Norteamérica, si hemos de creer al autor de la novela «Un patriota cien por ciento».

Hace unos días publicaron los periódicos de Madrid la noticia de una reclamación diplomática por la muerte a palos o a vergajazos de un español en la prisión mejicana donde estuvo detenido.

La infancia de maltratar alevosamente, cobardemente, sobre seguro, a un detenido, se comete en muchas naciones, en las más liberales y cultas, en la misma Francia. No ha mucho que mataron los guardias franceses en Argelia a un joven deportista español, delito que se dejó en escándalo impunidad, como suele ocurrir en este género de criminalidad.

Son las Bastillas por tomar.»

Així que hi hagin eleccions

El triomf serà de la República, escriu l'editorialista de El Diluvio. I té raó:

«No nos hagáis reír con vuestros ridículos temores, republicanos de rotistas. El peligro que suponéis corre la República, es imaginario. No hay tales carneros, señores. El miedo os hace ver fantasmas.

No déis importancia alguna a las amenazas constantes de las derechas. A fustas de chillos y baladronadas quieren amilanar al adversario.

Verdaderos enanos de la venta, matasiete y espantaocho, ya se verá cómo huyen desparavidos en cuanto el pueblo nada más les enseñe el puño.

No seáis, pues, incautos, no os acointéis, amigos republicanos, por que tanto presumen no tienen ningún poder. Y esto se verá en cuanto lleguen unas elecciones.

«Recordáis las del 12 de abril de 1931? Bastó que el pueblo español se pusiera en pie para que todos cuantos se creían sus amos, desde el rey a los caciques rurales, se apresuraran a huir de la patria.

Pues lo mismo harán mañana los que ahora, desvergonzadamente, tanto vociferan, porque el pueblo, siempre generoso, ha sido demasiado tolerante con ellos.

Eso acostumbra suceder tras todos los grandes movimientos populares que se realizan incontinentemente. Los vencidos ni siquiera la noche tienen el guayday gratitud a quienes les perdonaron la vida.

No temáis, amigos republicanos. No os alarméis. Los que tienen sobrados motivos para que no les lleve la camisa al cuerpo son los de la acera de enfrente.

Ayer se libraron de la chamusquina; pero, ¿les sucederá lo mismo mañana? He ahí el problema. No las tienen todas consigo, tiemblan como agorados y tienen preparadas las maletas, por lo que pueda suceder.

No lo dudéis. Es la pura verdad. Ni siquiera tenéis que levantar el puño en ademán amenazador, para que huyan. Basta con que señaléis airadamente con el dedo el camino de la frontera. Se muestran ahora valerosos porque os ven apocados. Salud de vuestro achicamiento y ya veréis con la prisa que escapan.»

Labor negativa

La del Govern actual, enjudiciada així per La Libertad:

«Se cree en la posibilidad de unas vacaciones parlamentarias. Excepto para la labor de algunos —pocos— diputados, esto resulta una lamentable paradoja, en cuyo fondo desfilan el porvenir del país. ¿Cuál ha sido la actuación del Gobierno, en complicidad con su mayoría parlamentaria? Se impone un índice o sumario breve. Desde luego, actuación negativa, al margen de las aspiraciones democráticas del país, y con desdrosos perfides de clase y oligarquía.

La realidad, con su fuerza indestructible, no admite negación. Ante todo, a la coalición radical-cedista le interesa destruir los fundamentos esenciales de la República: la obra republicana de las izquierdas. Su obra negativa alcanza su apogeo en los siguientes puntos de su actuación:

Millones para las Compañías ferroviarias.

El asunto del trigo.

Desahucios en masa de colonos campesinos. (Proyecto de ley de Reforma agraria).

Proyecto de devolución de bienes a los grandes de España.

Ochocientos millones para construcciones navales, que, con el pretexto de evitar el paro de obreros de arsenales, sólo favorecerán determinados intereses privados.

El asunto del Centro de Contratación de Moneda.

Secreta concesión o monopolio para importación de carbón.

Presos gubernativos por tiempo ilimitado.

Restricción de la libre emisión del pensamiento, más cruel sostenida con la permanente suspensión de «El Socialista».

Tramitación oculta de la política de petróleos.

Libertad absoluta y anárquica a las grandes Compañías para que ejerzan represalias sobre sus obreros y empleados con el pretexto de los sucesos de obreros, lo cual produce miles de hombres condenados a la desesperación y al hambre, y anulación o disminución de derechos de los que no han sido lanzados a la calle.

Suspensión de las obras de los nuevos ministerios.

Persecución al partido socialista, impidiéndole el derecho natural y legal de propaganda.

La no investigación de las responsabilidades administrativas de las Compañías de ferrocarriles.

La no investigación acerca de los métodos represivos empleados en los sucesos de Asturias.

Y... no señalamos más que aquellos que por su volumen son suficientes para que la conciencia pública, con su instinto justiciero y exacto, que ha ido agudizándose en las experiencias dramáticas de una evolución todavía no lograda totalmente, juzgue cuál es la actuación del Gobierno radical-cedista.»

Crítica d'una situació

La fa El Sol, amb aquestes paraules:

«Cuando lo anómalo se repite con la persistencia y tenacidad de la situación parlamentaria que desde hace meses ha venido presenciando España, llega por fin a imponerse con una impavidez sorprendente y acaba por ser considerado como cosa admisible y regular. Ya no se habla de chiste; la indignación cede el paso al chiste, al comentario irónico; luego, a la indiferencia. Y sin embargo cuanto más se prolonga el espectáculo de las Cortes agoradas, exámenes, consumidos en el vacío, más crece el odio y más dignos en escándalo impunidad, como suele ocurrir en este género de criminalidad.

Son las Bastillas por tomar.»

L'obra a fer

Heraldo de Madrid, com tota la Premsa, comenta el discurs de Manuel Azarà a Baracaldo.

«Este discurso del Sr. Azarà, que quien lo duda —ha de suscitar abundantes comentarios, entraña, a nuestro juicio, una especial significación. «De segundo paso» califica el propio Sr. Azarà su oración de Bilbao. La democracia española ha vuelto a ponerse en pie y sigue ya sus derroteros con firmeza y con empuje incontestable. Sus derroteros, entendiéndose bien. Porque como el mismo orador ha dicho, estos actos en que las muchedumbres no juegan a soldaditos ni a milicias no suponen adhesión personalista de ninguna clase, sino coincidencia de fervores y afanes ideológicos, confluencia de sentimientos de libertad y de justicia. Sólo así se explica que espontáneamente, al margen de toda coacción y de toda organización crematística, hayan aparecido en Bilbao tantos millares de voluntarios republicanos de ley.

Destaca en la alocución del domingo, entre otras notas relevantes, la solicitud que el Sr. Azarà hace a los Poderes públicos para que éstos permitan al pueblo español, dentro de las condiciones de ley, decidir su destino en las elecciones. «Es la salida prudente a la embrollada situación de España», ha afirmado el ex presidente del Consejo. Por eso relanzó sus ataques —al enfrentarse con la revisión constitucional y con el proyecto de ley Electoral— contra este último propósito del Gobierno, que divide a los españoles en dos categorías de votantes. «Para ese amaño monstruoso —dijo— que no se cuente con nosotros. No nos da un partido de oposición capaz de domesticarles.»

El discurso, que recoge en síntesis todo el proceso político de la República —proceso intervenido, desviado, yugulado en los momentos más críticos de su desarrollo— reafirma el criterio popular que alentó en los instauradores del régimen. «Si la República quiere subsistir y perdurar ha de satisfacer los anhelos de emancipación democrática. No es un mal menor la República. Es el único medio de nacionalizar la política y el Gobierno de España, de transformar a España profundamente.»

El Sr. Azarà ha fustigado a las derechas con una precisión y coherencia insuperables. «Quiéren embalsamar el cuerpo de la República para la eternidad. Quiéren que nos quedemos a medio camino de la Monarquía.» Y ha apuntado el peligro que circunda a todos los republicanos hemos coincidido —que para las derechas puede suponer la revisión de la Carta fundamental. «¿Qué ocurrirá si las izquierdas triunfan? El Sr. Azarà ha sido explícito: «nosotros ganamos reformaremos la Constitución para poner en la mano los resortes que hayan fallado, para hacer más eficaz y disciplinada la labor de gobierno que hemos de realizar.»

«¿Qué labor han de realizar las izquierdas? En primer lugar dar cauces legales al espíritu popular. Acabar con la desesperación del pueblo español. La desesperación conduce siempre a la ruina. Centrar la República en la democracia y en la convivencia. La República no puede asentarse en ningún extremismo con posibilidad de duración. El ciudadano no se forma en la cárcel, sino en la libertad. ¿Se puede pedir mayor garantía de orden? ¿Es esto el ideal catástrofico que las derechas registran en los propósitos de las izquierdas?»

Su requerimiento a los republicanos, que implica todo un programa activo de gobierno; su defensa de la política escolar, de la restauración económica, de las clases humildes, de las necesidades económicas, a jornales de hambre; todo cuanto ha dicho referente a las premisas que han de determinar la coalición, motivará inmediatamente, sin discusión alguna, las consecuencias que hace tiempo se venían haciendo. «No es posible que cada uno vaya por su lado. Cuando esto sucede, quien gobierna es la Ceda.»

Les Arts

Una exposició d'art xinès a Londres

EL VALOR DELS OBJECTES REUNITOS NO ES CALCULABLE

Dintre pocs dies s'inaugurarà a Londres una magnífica exposició de l'art de l'ex-Celest Imperi, la qual abraçarà gran nombre de trossos dels antics xinesos. Molts dels objectes que seran exposats daten de més de 4.000 anys.

L'exposició serà instal·lada als salons de la real Acadèmia de Belles Arts, i pot dir-se que se celebra gràcies a la facilitat favorable del Govern de Nankin que ha autoritzat l'enviament a Anglaterra dels famosos trossos dels emperadors xinesos que en milers d'anys ja no havien sortit de terres xineses.

La majoria dels objectes que seran exposats en l'exposició són únics en el món i els xinesos en la matèria no s'atreuen a valorar-los.

Els trossos foren embarcats en un vaixell especial, el qual viatja de Xina a Europa amb una gran escorta militar. El precós carregament és continuament acompanyat per quatre tècnics xinesos la missió dels quals consisteix a dirigir l'embarcament i desmuntatge dels trossos i la seva col·locació a les sales de l'exposició. Alguns objectes, principalment els de porcellana, són tan fràgils que només amb el contacte d'uns mans inexpertes podrien ésser trencats. Entre altres, hi figuren vases i tasses de porcellana d'amb arcaica decoració de la pluja es tornen de color blau cel. Es tracta de porcellana fabricada a l'epoca de l'emperador Shi Thsang, que regnà al segle des de la nostra era. Són vases transparents, fins garbats com un paper i de gran sonorit.

En l'exposició també hi figuraran ossos encantats que daten de més de 4.000 anys.

El feixisme no passarà

França barra el pas a la reacció. - 400.000 manifestants del «Front Popular» contra 25.000 dels «Creus de Foc». - Decepció de la premsa de dreta. - Esplèndida commemoració de la presa de la Bastilla

La vibració del poble francès en la jornada gloriosa del 14 de juliol és un segur presagi de la victòria. La unió entre totes les forces que defensen i volen millorar les llibertats democràtiques ha quedat consolidada, aferrada, amb motiu de la grandiosa manifestació del diumenge. Fa

Jacques Doriot, que s'ha separat del Partit Comunista per entendre que cal fer quelcom més que espantar la burgesia

ris congregà més de 400.000 manifestants que exigien la destrucció fulminant de les organitzacions feixistes del comitè de la Roquette, mentre que aquest aristocrata al servei del gran capitalisme no aconseguí reunir 25.000 manifestants en una població de 4.000.000 d'habitants. Des del Primer de Maig del 1919, mai no s'havia vist a França una tan gran manifestació com la celebrada pel

LA ROCQUE

Front Popular en aquest memorable 14 de juliol.

El poble de París ha respost. Ara cal que els dirigents responguin a les necessitats del poble, a go que el poble exigeixi: la consigna ràpida del Poder, de tot el Poder, per tal de transformar la República militarista i dels tèrbols negocis en una República social de la qual, per a ésser-ne ciutadana, s'hagi d'ostentar el títol del treball.

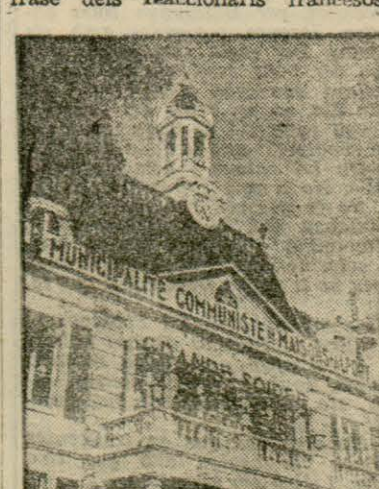
El secretari general del Partit Comunista, Torrez, en el curs de la gran manifestació del diumenge, declarà que els comunistes luitarien al costat dels republicans per tal de vèncer definitivament el feixisme; d'altra banda, Daladier, el cap radical, manifestà que els republicans d'esquerra, units amb els treballadors de totes les tendències, barrejats el pas al feixisme i als estorcs implantarien un règim de justícia social.

Les dretes, amb llur inèpcia primer i després amb les provocacions constants, han fet possible la unió més estranya que mai no es pogués somniar entre les organitzacions proletàries i els partits d'esquerra.

Les dretes pretenen tapar el desastre a què conduirà llur política insensata, amb una dictadura estil Hitler.

El desastre de les dretes -- «Alemanya pagara»

«Qui no recorda aquella cèlebre frase dels reaccionaris francesos:

L'Ajuntament de Malsouville-Alfort, on el qual són comunistes la majoria de representants populars, ahueca l'alcalde

«Alemanya pagarà». Amb «Alemanya pagarà», que feien córrer de boca en boca i arreu del país, les dretes es pensaven que el poble mantindria l'odi a Alemanya, ensems que, amb els diners d'Alemanya, que prou bé sabien que mai no arribarien, car la vençuda Alemanya mai no pagaria, especulaven amb la misèria del poble francès, cada dia més creixent.

Tardieu, el capítol de les dretes, amb «Alemanya pagarà» als llavis, feia malabarismes amb milions i bilions de francs. Vingué el 1924, i com que Alemanya no pagà, triomfaren les esquerres en el famós «Cartel».

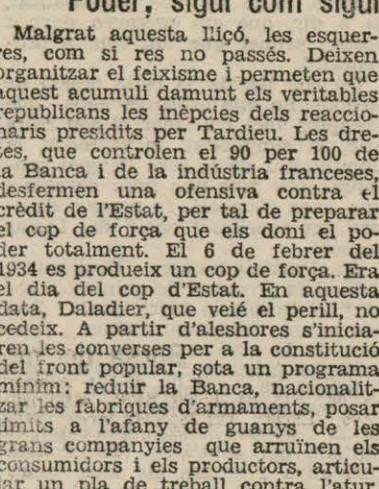
Però Herriot no sabé defensar la República amb l'energia que els electors demanaven, i calgué el Govern «cartelista» el 1926, enmig d'una gran ofensiva per part de la premsa de dreta, que acusava les esquerres d'haver arruïnat la Hisenda francesa. Triomf momentani de les dretes, amb l'ascensió al poder de Poincaré, l'home de guerra, de tràgica memòria per a França. Ja estan les dretes al poder. Tardieu, satisfet, anuncia als francesos una era de prosperitat. I aleshores es quan es produeixen els grans escàndols financers: el crack Oustrac, en el qual estan complicats alguns ministres de dreta de Tardieu. Staviski gaudeix d'una omnipotència escandalosa: domina els ministres. En deixar el poder el feixista Tardieu, el déficit pressupostari s'eleva a DEU MIL MILIONS de francs.

El Front Popular, preparat per a ocupar el Poder, sigui com sigui

Malgrat aquesta llició, les esquerres, com si res no passés. Deixen organitzar el feixisme i permeten que aquest acumuli damunt els veritables republicans les inèpcies dels reaccionaris presidits per Tardieu. Les dretes, que controlen el 90 per 100 de la Banca i de la indústria franceses, desfermen una ofensiva contra el Front Popular, per tal de preparar el cop de força que els doni el poder totalment. El 6 de febrer del 1934 es produeix un cop de força. En el dia del cop d'Estat. En aquesta data, Daladier, que veié el perill, no cedeix. A partir d'aleshores s'inicien les converses per a la constitució del front popular, sota un programa mínim: reduir la Banca, nacionalitzar les fàbriques d'armaments, posar límits a l'anfany de guanys de les grans companyies que arruïnen els consumidors i els productors, articular un pla de treball contra l'atur.

Per tal de portar a terme aquest programa, el Front Popular té majoria en l'actual Parlament, a més a més de la seguretat d'augmentar la majoria en les properes eleccions generals. També, el Front Popular, davant el perill d'un cop d'Estat, per part dels feixistes, podria actuar energicament davant les indecisions del Govern. És a dir, el Comitè del Front Popular està preparat per actuar en funcions de Govern si el cas arriba, sense esperar les eleccions i sense ésser cridats pel President de la República. «Que això representaria un cop d'Estat de les esquerres?» Exclamem: No és un cop d'Estat, per tal com el Front Popular representa la majoria del país. Això no solament ho demostra la majoria del

Pels carrers de París els joves obrers es dediquen a la venda del periódic frontista «La Flèche»

tista i li concedeix 300.000 manifestants i augmenta a 30.000 els manifestants del feixisme.

«L'Action Française» està desesperada i es dedica a llançar grollers insults contra els republicans i els comunistes, sense perdonar els socialistes. Bon senyal.

També la premsa reaccionària del nostre país llança grollers insults contra els frontistes que gosaran commemorar la presa de la Bastilla amb una manifestació antifeixista. «El Correo Catalán» els diu la «chumma» i la «calaca», ensems que insulta els herois que lluitaren a la Bastilla i guillotinen els reis de França.

«El Brusil» parla de la corrupció parlamentària, que tant ha contribuït a França a corrompre els seus corregeionaris, i s'escriu davant la formidable força del frontisme arreu de França. Doncs què es pensaven?

«El Debate» afirma, en un editorial, que la força del Front Popular no pot ésser tranquil·litzadora per a França. Naturalment, no és tranquil·litzadora per als feixistes germans de l'«El Debate», però l'emmanida el Front Popular és enormement tranquil·litzadora per als treballadors d'Europa, car, a més a més, els incita a la lluita.

Els òrgans de premsa del proletariàt

Pot afirmar-se, davant el desenvolupament dels esdeveniments de França, que el feixisme serà vençut a la veïna República i que en un esdevenidor no lluny el Front Popular ocuparà el poder amb la seva totalitat, malgrat les febles dissidències que puguin produir-se en el si del Partit Comunista francès, per mor dels intransigents tipus Doriot.

La gran massa de treballadors francesos segueixen entusiastes el Front Popular, a pesar de la defecció de Doriot.

Una gran quantitat de fascistes i manifestos són repartits per arreu de França, a més a més del gran nombre de publicacions que propaguen les activitats del Front Popular, que són nombrosíssimes. «L'Humanité», diari comunista, que té un tiratge de 250.000 exemplars; «Le Populaire», socialista, amb un tiratge de 200.000 exemplars. Ultra «La Flèche», setmanari frontista que dirigeix Bergery. Es tracta d'un període molt ben fet i redactat amb molta intel·ligència.

«Le Front Mondial» i «Mondes», dirigits per Barbusse. «Commune», que és l'òrgan dels escriptors i artistes revolucionaris. «Regards», setmanari il·lustrat de gran difusió. «L'Emancipation», que és publica a Saint Denis.

S'ha de comptar la gran quantitat de premsa d'esquerra que a França assoleix tiratges fantàstics, amb relació als febles tiratges de la premsa de dreta. Tot aquest paper imprès està al servei del Front Popular, els cartells il·lustrats del qual decoren les façanes de totes les ciutats i viles de França.

LES LLETRES

El procés del grup marseillès d'Occitània

Jorgi Reboul i Pau Ricard
davant el tribunal de Sant-
Meissimin

Es amb veritable joia que constatem el caire polític ascendent que té, en aquests moments, el moviment occità.

—Consagrem la major part d'aquest número —diu, a "Occitània", Carles Campros— a l'afar del grup marseillès. Tots els occitans en comprendran la raó, i els occitans de Catalunya en capiran tota la importància per al nostre país occitàl d'enguà dels Pireneus. —Es inútil d'insistir sobre el procés. Les lliminoses defenses de Ricard i de Reboul ja diuen prou. —Ens sembla, amb tot, bo de remarcar la transcendència d'aquest esdeveniment. Serà el primer procés provençal, sostingut en la nostra llengua, davant d'un tribunal, per una causa més que justa. Aquest procés serà com el senyal del qual parla Mistral: "D'en alt de la Tor Manha, lo Sant Simha es fait". En d'altre, doncs, occitans de tota la nostra terra, tota la vostra ajuda en aquest moment ha de dirigir-se a la petita ciutat de Sant-Meissimin, on, per primer cop, dins la història de la nostra Renaixença, uns patriotes occitans luiten per heure justícia d'un tribunal francès.

Els fets que originaren el procés són com segueix:

Per les eleccions municipals darreres, la secció marseillès d'Occitània va imprimir dos cartells: "Una crida als provençals per a elegir alcaldes conscients de les llibertats municipals; un altre cartell, "Al poble provençal", contra els feixistes i l'imperialisme de París. Naturalment, aquesta propaganda no plaqué als que s'aprofiten del marasma en què es debaten els meridionals. Com que no s'ha trobat manera de respondre als provençals federalistes, hom ha procurat obstaculitzar-los. Sota pretext d'haver infringit el reglament de col·locació de cartells, —en pobles en els quals els emplaçaments previstos per la llei eren inexistents, tot i que ho estipulaven els bans, s'hacé procés verbal i els cartells foren destruïts. La secció marseillès d'Occitània refusà deixar-se maniar d'aquesta manera. I acudí als tribunals per a protestar-ne.

Jorgi Reboul i Pau Ricard foren detinguts per la gendarmeria de Forrières (Provença) mentre col·locaven cartells de propaganda federalista del grup marseillès d'Occitània. A propòsit d'aquests cartells, el Emili Ripert: "Teniu raó, cal fer política, el Felibrigge porta un retard de

Joan Comorera i el
seu llibre «L'Avi»

Confirmant la nostra informació de dies enrera trobem a "Justicia Social" el solt que gustosament reproduïm:

«El llibre del company Comorera. —El nostre estimat amic, el president de la Unió Socialista de Catalunya i ex-conseller del Govern de la Generalitat, En Joan Comorera, en la soledat de la seva presó ha

Mostra dels gravats de «L'Avi», del llibre de Joan Comorera

pensat en els infants de Catalunya. I ha escrit un llibre que des d'avui comencem a oferir als nostres fills i amics.

«L'Avi», és l'obra d'una imaginació fertilíssima, d'una intel·ligència sana i d'un cor bondados que no pot mancar en cap escola, ni en cap llar on hi hagi infants, ni pot deixar-la d'assaborir cap home que senti amor per a les generacions que pugen.

No podrà mancar en cap escola de Catalunya on cal que les generacions noves siguin educades pel signe d'una moral humana que és feta de bondat i d'anells de justícia.

No ha de mancar en cap llar perquè serà un guia fidel que portarà els pares i les mares dels futurs ciutadans per camins de comprensió. Ventura Cassol ha escrit un proleg que avalora el llibre amb la seva indiscutible autoritat d'home entès en les tasques d'ensenyament.

I un notable dibuixant, l'Antoni Utrillo, l'ha il·lustrat amb un centenar de dibuixos magnífics a la ploma, que fan el llibre atractiu per a xics i grans.

Tindrà més de 300 pàgines i serà enquadernat en rústica sota una bellíssima portada, en la qual la ploma de l'Utrillo hi ha encertat les figures centrals de l'obra: l'avi i els nens, Jordi i Nuri.

El preu de l'obra serà de cinc pessetes l'exemplar.

Farem, com a prova, un tiratge reduït i, en conseqüència, tots els companys són pregats de transmetre les comandes a la redacció de "Justicia Social" acompanyades de l'import dels exemplars demanats. Tot seguit que el llibre surti, aquestes comandes seran les primeres que servirem i per als exemplars que serviran a "Justicia Social" la fransa serà feta a domicili franca de despeses de ports.

50 anys per no haver-ne fet." I del doctor Jaubert: "Els meus compliments més sincers pels vostres cartells electorals magnífics. D'idees justes i de fons patriòtics expressats amb una llengua clara." "Us diré qui som, senyor jutge —diu Pau Ricard en la seva defensa—, som d'aquests joves que han rebut llur primera instrucció sobre els bancs de l'escola laica del poble durant els anys ombrívols del 1914 al 1918. En aquesta escola, hom ens ha educat segons la idea republicana i patriòtica, sens ha ensenyat la història d'una manera que no hem pogut comprendre. Avui ho compremem tot. Avui som homes, i malgrat tot el que hom ha fet per a formar-nos a la francesa, la nostra estructura, les nostres arrels, la nostra saba han restat provençals. —Sieu Provençals! Rieu que Provençals! Se m'ha privat de parlar la meua llengua, la llengua dels meus avantpassats, però la meua ànima i el meu cor i la meua llengua són provençals. —No ens podem entendre en el detall del procés, però basta dir que els arguments de Ricard demostren, que allà com aquí, uns mateixes mesuraments centralistes són diferentment aplicades segons el lloc.

—Em permetreu, senyor President —comença dien Reboul en la seva magnífica defensa— de saludar també la presència aci del "poble provençal", de regradar la bona gent de Sant-Meissimin, que comprendrà les nostres paraules, car, tot parolant Mistral, nostre gran Mestre, la doctrina del qual ens ha menat davant vostre, podem tornar a dir avui, a tota aquesta gent: "Car parolau que per vautre o pastre e gènt di mas". A continuació Reboul diu ésser fill de Marseilla, de pare francès. "L'escola, l'aprenentatge de la vida, la escola, les necessitats de l'hora, no han esmortit les poques qualitats que jo pugui tenir. A la coneixença del Felibrigge i amb el tracte de les seves obres i dels seus felibres, m'he fet una personalitat, és a dir, que em presento davant vostre primer que tot, com a provençal".

Un cop llegida la bella oració de Reboul, no ens estranya gens que Campros faci remarcar el seu caire àtic, la simplicitat, la claredat, la lluminositat de la seva llengua provençal, que amb una mica d'ironia i una mica d'emoció, fa pensar, d'anar a aquelles "loges" del Lysias atenès.

En el mateix número d'Occitània, Reboul es pregunta de quin color serà "La Revolució Meridional". Són uns punts interessantsíssims a l'entorn de la qüestió nacional, amb exemples pràctics. Catalunya —diu Reboul— està a la nostra dreta. És a ella que van dirigits els accents de la "Coupo Santo" quan no és cantada per capellans. És contra Catalunya i contra els seus amics que lluitarà tot govern central francès per a recolzar un altre govern centralista. Seria perillós per al país actual francès. Que l'exemple d'una federació sorgís i s'organitzés a Espanya. S'admet el federalisme en la Rússia dels Soviets. Vist de lluny, compreneu? O a Suïssa, és tan petit i inofensiu! —Però ningú no podrà evitar que Catalunya estigui a quatre passos de casa nostra, ni privar que posem a una llengua germana de la nostra, ni que hagi estat cantada per Mistral per tot això i en nom de la llibertat de l'Occitània! —Catalunya és la capdavantera de les nacions ibèriques dins d'una Espanya avui tímidament republicana.

De quin color serà la Revolució meridional? Reboul respon que està disposat a anar amb què sigui, mentre que la seva Pàtria, la veritable, sigui la primera preocupació d'aquells que no són pagats per cap confraria, d'aquells que estan ben decidits: color de la Terra, primer que tot. —Els republicans dits meridionals més purs són centralistes. —Veuem aquesta joia cobrint de l'una i indivisible" somriu a Carl Marx, anar vers el gran francès, el gran llatí P. J. Proudhon.

Per a acabar, traduirem el text del cartell núm. 6: "Au Poble Provençal! Exalté que de 30 diputats del sud-est de França, n'hi ha 26 que són elegits per tu amb un programa polític d'ample progrés social, és a dir, que el poble provençal és francament democràtic i socialista... A París sempre ha vist una majoria reaccionària... Aquella majoria reaccionària i podrà ha gervat sempre el poble provençal. El poble provençal en té prou de de xar-se governar per lleis feixistes i imperialistes del Govern de París... "La pau d'Europa" no reposa sobre els armaments sense límit, ni sobre una aparença de desarmament, sinó més aviat sobre l'organització federal de totes les regions econòmiques i geogràfiques i el respecte de tots els homes i de totes les races... El poble provençal té el deure de dregar el Front Comú provençal contra el feixisme i l'imperialisme del govern de París i de totes les capitals guerres, que ens menen a la ruïna i a la mort... Pel partit provençal: Pau Ricard, president."

JOSEP SOL

«Monografies Mèdiques»

S'acaba de posar a la venda a les llibreries el volum 87-88 de la col·lecció «Monografies Mèdiques», que publica l'obra del doctor Antoni Camarero i Massó, «Tractaments quirúrgics de la tuberculosi pulmonar. I. Pneumolisi intrapulmonar».

Es un volum de 180 pàgines, il·lustrat amb tota riquesa de detall, amb centanta-cinc gravats magníficament impresos sobre paper cuxé.

Telefons de

LA HUMANITAT

Redacció: 22122

Impremta: 14446

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

Ahir, els nazis, en ple Berlín, es varen dedicar a l'esport de caçar jueus per a injuriar-los

Les inundacions del riu Groc

QUATRE-CENTES MIL PERSONES SENSE CASA

Pequin, 15. — S'ha publicat un comunicat oficial del governador de la província de Hopai en el qual es declara que les inundacions del riu Groc, han provocat la inundació d'uns 300 pobles, per la qual cosa han quedat sense casa unes 400.000 persones.

EL PRESSUPOST D'AERONAUTICA D'ANGLATERRA ASCENDEIX A MES DE CINC MILIONS DE LLIBRES

Londres, 15. — Avui s'ha publicat el pressupost de l'aeronàutica que ascendeix a 5.335.000 llibres esterlin.

EL DANUBI AL SEU PAS PER PRESBURG, PORTA OR

Praga, 16. — A l'antiga ciutat de Presburg en la qual en altra època eren coronats els reis d'Hongria i que fou adjudicada a Txecoslovàquia en virtut del Tractat de Versalles, s'ha descobert on entre la sorra, el fang i les pedres que arrossega el Danubi.

L'emoió a la ciutat és extraordinària sobretot perquè els tècnics han declarat que, eventualment, al pas per Presburg, el Danubi arrossega una veritable riquesa.

S'ha fundat una societat per a l'exploració de les riqueses del liti del Danubi.

EL PARTIT SOCIALISTA IUGOSLAU PODRA ACTUAR LEGALMENT

Belgrad, 15. — Durant una conferència celebrada pels socialistes iugoslavs s'ha decidit realitzar els treballs preparatoris amb vista a la reconstrucció del partit que serà reautoritzat segons la nova legislació política en la declaració ministerial.

Un llibre del
major interès

Jaume Miravittles, autor de l'interessantíssim llibre "Crítica del 6 d'octubre", que, amb èxit extraordinari, acaba d'ésser posat a la venda. Miravittles, agiler cronista, fa en la seva obra una aguda exposició històrica de la vida espanyola i catalana en els segles i fins, amb una claredat i precisió i audaç vivacitat, una posició de joves promoció en aquesta hora històrica, amb un gran treball recent i amb una vasta perspectiva d'ambició i d'optimisme en el futur.

Anant, per dir-ho així, presentant el llibre uns notes interessants, les quals, per acuses atenes a la nostra voluntat, hem d'abstenir-nos de tot comentari.

Cal llegir el llibre de Miravittles. Amb la recomanació fem un servei al nostre país.

ECOS

Hom interroga un oposicionista a determinada sincura, relacionada amb l'Administració Local. L'home, molt ben recomanat, palesa una paranoia exageradament minsa. Ell no compraria que d'apretaria. Però l'apretien.

Digueu —li preguntem— «Qui és que té facultats per a presentar projectes de llei a les Corts?»

L'interpel·lat rumia, rumia. Tot d'una com si l'assaltà una inspiració sobtada, respon, decidit:

—Els periodistes.

Rossinyol, en un dels seus viatges jacobins per Catalunya solia entaular llargues converses amb els pagesos. Per regla general els deixava dir i els escoltava en silenci, afectant una gran atenció.

Un dia, en un poble del Penedès, un vell camperol se li queixava del poc rendiment que li donava el ruc.

—No ho entenc —deia de l'animal—. No li veig cap nafra. Menja bé. No és pas vell encara.

—Sabes què té el nostre ruc?

—Dicte'm Rossinyol seriós com un veterinari autèntic—. Que l'anar a peu no li prova. Heus aci el que té.

El company Molins i Fabregas té un llibre escrit i es disposa a editarlo. A tal efecte, compulsa diversos volums, completa ratlles, lletres, espais, etc., etc. Finalment diu, decebut:

No crec pas que en tres-cents pàgines em capiga allò que tinc escrit. I això em preocupa.

Però Manuel Vallderes li dona immediatament la solució:

—No heu de fer més que dir els originals a la censura. Aquesta curarà defer-lo-hi caber... I tot serà que en tingueu prou...

EL GOVERN FRANCES FARA
US DELS PLENS PODERS

ES PUBLICARAN 23 DECRETS. ALCALDÉS I REGIDORS RESTRINGEIXEN LES PENSIONS I SUBVENCIIONS

París, 15. — Aquest matí s'ha celebrat l'anunci del Consell de Ministres, que ha examinat els decrets de lleis que seran publicats d'un moment a l'altre i ha estudiat els altres acords que adoptarà el Govern fent ús dels plens poders que els foren concedits per a la reconstrucció econòmica i financera del país. Encara no han estat publicats els decrets de referència.

París, 16. — Regna veritable expectació davant l'anunci que el Govern publicarà avui els anunciats decrets lleis sobre matèria econòmica, els quals hauran d'ésser signats pel President de la República.

Es tracta de rigoroses mesures que tenen per objecte vigoritzar el pressupost donant major impuls a la vida econòmica del país i impedint l'alta dels preus, ensens que s'estabilitzen els canvis.

Els decrets de llei, la publicació dels quals s'ha anunciat per a avui, són 23 i tots ells tenen caràcter d'urgent.

La promulgació d'aquests decrets provocarà segurament, a França, vivissimes polemiques perquè lesionaran molts interessos creats. Per exemple, es disminuiran les subvencions a la indústria, a la construcció d'aeroplans, a la navegació marítima, etc. Seran disminuides les pensions i els retirs, etc., etc.

El cap del Govern senyor Laval, té la intenció de pronunciar un important discurs el qual serà radiat a l'explicar al poble francès la legitimitat d'aquestes mesures, que consistiran per al Govern una greu càrrega per la consegüent creació de descontentos, tant en els partits polítics, com en la població.

MES INFORMACIO DE L'A-
PROVACIO DELS DECRETS
LLEIS

París, 16. — Avui s'han celebrat dos importants Consells de ministres. El primer ha tingut lloc aquest matí i el segon a tres quars de tres de la tarda.

A les sis de la tarda, en el Palau Eliseu i sota la presidència del senyor Albert Lebrun, ha quedat reunit un tercer Consell en el qual s'ha celebrat la votació oficial dels anunciats decrets lleis que aprova el Govern en ús de les facultats extraordinàries que oportunament li concedí la Cambra. Els signarà el President de la República i demà, dimecres, sortiran en el "Journal Officiel". Segons informacions que hem recollit en fonts ben assabentades els decrets són en total 23, quinze dels quals es refereixen a les economies en el pressupost, veritablement draconianes, però absolutament necessàries. Entre elles hi ha una reducció d'un deu per 100 en les despeses estatals, amb inclusió de salaris i pensions; la suspensió del fons d'amortització; reducció de més de mil milions en les despeses de ferrocarrils i un sistema econòmic en les despeses militars.

El contingut d'aquests decrets-leis, sumat a les reformes de l'asseguració social ja aprovats i a la de les pensions, donarà un total de deu mil milions d'economia que el Govern considera indispensables.

A més d'aquests decrets-leis, es publicaran d'altres sobre economia i reconstrucció nacional, afirmant-se que entre aquests hi figura una radical reforma en el sistema de cupus d'importació, contra els quals s'han produït tantes protestes. D'aquesta forma, es permetria una més àmplia importació de productes estrangers que el Govern francès espera sigui seguida de més àmplies concessions per a les exportacions franceses i a la indústria francesa, s'incrementaria considerablement.

FINIS A SETZE ANYS ELS NOIS ALEMANYOS NO PODRAN FUMAR

Berlín, 16. — El ministeri d'Estat de Mecklenburg ha publicat un decret prohibint a tots els joves de menys de 16 anys d'edat fumar en llocs públics. També es prohibeix als comerciants vendre tabac als escolars joves per a ús propi i es castigaran les contravencions amb multes de fins 150 marcs o arrest de 15 dies.

S'oblga als pares que previnguin els fills de les conseqüències de llurs transgressions a aquest decret.

La senyoreta Aliola Navarro, recentment elegida «Miss Europa», a Londres, un d'aquests darrers matins, visita la Reina d'Anglaterra a Buckingham Palace, i li ofereix una preciosa punta feta a mà per les dones del seu país (illes Canàries). L'entrevista és convertida en una conversa entre les dues reines fons molt cordial (ningú no ignora la senzillesa de la reina d'Anglaterra). Op neid jop jupies «dowm sijn» Buckingham, acompanyada del Doctor Bèthencourt, president del Club Espanyol de Londres (Express-Foto).

ALEMANYA SOTA HITLER

S'INSISTEIX QUE IUGOSLAVIA I ROMANIA ABANDONARAN FRANÇA

Títulosco marxa precipitadament cap a l'estranger

Sinaia, 16. — El ministre romanès de l'Exterior, senyor Titulescu, sortí ahir passada, sobtadament, de viatge cap a l'estranger. Parlat amb els informadors, el senyor Titulescu declarà que les entrevistes de Sinaia entre el rei Carol i el príncep Pau, regent de Iugoslàvia, havien posat de lleu la identitat dels punts de vista romanès-iugoslavs i de la Petita Entesa, amb relació als problemes examinats a Sinaia.

Els periodistes l'interrogaren sobre les informacions publicades per la premsa alemanya de que el senyor Titulescu havia deixat entreveure que Iugoslàvia i Romania, poc satisfetes per la conducta que respecte d'elles observa França, estaven devotament en llur política exterior. El ministre contestà que tal consideració era absurda i afegí: «La nostra política és essencialment nacional i es troba basada en el manteniment de la integritat territorial de Iugoslàvia i de Romania, sense que vagi dirigida contra ningú».

«POLITIKA», DE BELGRAD, CONFIRMA EL CANVI DE POLITICA

Belgrad, 15. — Ha causat gran sensació un article publicat pel periòdic «Politika», el qual per primera vegada prediu francament un canvi radical de la política exterior iugoslava, en connexió amb el recent revocament de la llei relativa als Habsburgs pel Parlament austriac.

El periòdic diu que per a Austria podrà ésser una qüestió completament interior el fet de tornar els seus milions a la família Habsburg, en els últims temps d'angoixa situació econòmica però que la llei austriaca arrisca també la independència del país.

«Politika» pregunta «quina serà l'actitud de les potències davant la completa que a Iugoslàvia i a d'altres països és segur que provocarà un canvi total en la política internacional».

LES FESTES DEL REI JORDI

CAU UN AVIO I MOREN DOS PASSATGERS I SIS RESULTEN FERITS

Londres, 15. — Aquest matí ha caigut a terra un avió que transportava passatgers que desitjaven assistir a la revista de la flota del rei Jordi, que s'ha celebrat aquesta tarda a Spithead.

L'aparell s'ha incendiat en establir contacte amb el sol. Han resultat dos morts i sis ferits greus.

DUES CENTES CINQUANTA MIL PERSONES CONTEMPLAN LA DESFILADA DE L'ESQUADRA

Londres, 15. — L'aspecte de la costa de Solent és imponent moments abans de començar la revista naval. Es calcula que des de les platges i dels centenars d'embarcacions que es trobaven en aquelles immediacions varen presenciar la desfilada de l'esquadra unes 250.000 persones.

El Sobirà anglès ha presenciat la revista acompanyat del Príncep Baldwin i del senyor Macdonald.

ELS VAIXELLS QUE HAN PRES PART EN LA DESFILADA

Portsmouth, 16. — A la revista naval hi han pres part uns 160 vaixells de guerra, que destruits són: 50 vaixells de la «Home Fleet», 38 de la flota de la Mediterrània, 43 unitats de les esquadres de reserva i 29 vaixells de la Marina mercant.

El nombre d'unitats flotants durant la fantàstica desfilada és molt superior triple de les que ha revistat el sobirà, ja que es troben ancorats en algunes de les nombroses transatlàntics i vaixells de diverses classes els quals han transportat a bord passatgers de pagament o invitats per tal de presenciar el magnífic espectacle a més de centenars d'embarcacions de tota mena.

Durant la desfilada, juntament amb el rei es trobaven els seus fills i el príncep de Galles, el duc de York i el de Kent. Els prínceps vestien respectivament uniformes d'almirall, contralmirall i comandant de navili.

HA MORT UN PROPRIETARI DE DIARIS ANGELESOS

Londres, 16. — Als 67 anys d'edat ha mort aquest matí el conegut propietari de periòdics Lord Dalziel of Hirkcaldy.

L'«OSSERVATORE ROMANO» ATACA EL DISCURS DE FRICK

Ciutat del Vaticà, 16. — L'«Osservatore Romano» publica un interessant i llarg article en el qual s'ocupa de les qüestions concordatàries a Alemanya. Per a això pren com a ocasió les declaracions fets pel ministre de l'Interior del Reich, senyor Frick, el 7 de l'actual, a Munster.

L'òrgan del Vaticà combat per antichristiana i antihumana la Llei d'Esterilització i la seva imposició als catòlics, i a l'efecte recorda que l'article primer del Concordat entre la Santa Seu i Alemanya garanteix la llibertat de professió i l'exercici públic del culte catòlic al Reich.

Al·ludeix també l'«Osservatore» a les paraules de Frick quan preconitzà la «desconfeccionalització» de tota la vida pública alemanya mentre l'article 31 del Concordat estipula «la protecció de les organitzacions catòliques per l'Estat».

Per últim, l'òrgan vaticà fa referència als atacs de Frick a la Premsa catòlica i l'«Osservatore» posa de relleu que mentre es deixi en llibertat de propaganda les teories de negació de cristianisme i d'elogi de teories paganes, es tracta de suprimir i es condemna la Premsa catòlica.

EL CORONEL TANAKA HA MORT EN UN ACCIDENT D'AVIACIO

Tòquio, 16. — A causa d'una avaria al motor, caigué violentament a terra un avió militar en el qual viatjava Tanaka, el qual ha tingut part principalment en l'acció del Japó a Xina.

El coronel Tanaka i el pilot que tripulava l'avió moriren a l'acte.

Alguns hores després, en algunes de la illa de Sikotu, caigué a la mar un aparell del vaixell porta-avions nipó «Akadzi» i moriren ofegats el comandant de l'esmentat vaixell i el pilot.

HAN ESTAT CONDEMNATS A MORT ELS QUATRE SEGRESTADORS DEL MILIONARI CATALA SAN MIGUEL

L'Havana, 16. — Han estat condemnats a mort per un tribunal militar els quatre individus reconeguts com a directes del segrestament del milionari espanyol Sr. San Miguel. Els quatre no individus detinguts per aquest fet han estat absolts.

La sentència no serà ferma fins que la ratifiqui el Govern.

L'origen dels fets sembla que fou la projecció d'un film antisemita --- La persecució de jueus va cessar quan a la matinada hi va intervenir la policia

ELS NAZIS REPRODUUEIXEN ELS ATACS CONTRA ELS JUEUS

Berlín, 16. — Durant la passada nit es registraren manifestacions antisemites de bastant violència en el districte oest de Berlín, principalment, en la coneguda via Kurfurstendamm.

L'origen dels disturbis fou segons sembla, l'actitud d'uns jueus que durant la projecció d'un pel·lícula antisemita la protestaren. En el mateix cinema ja s'iniciaren les manifestacions antisemites del públic, les quals es contagiaren als carrers immediats fins arribar a produir-se més tard en tot el districte oest.

Centenars d'individus joves, segons sembla «Camises brunes», penetraren als cafès i establiments de refrescos propietat de jueus, al crit de: «Mort Judo!».

Alguns jueus que no pogueren amagar llur condició de tals, foren insultats i atropellats pels manifestants, els quals els acusaven d'ésser culpables de tots els mals d'Alemanya.

L'important càrrec «Bristol» propietat d'un jueu, fou pres per assalt i es trencà tot el vidre del servei.

Els manifestants intentaren agredir un jueu que pogué demostrar la seva condició d'estranger i fou deixat anar lliurement.

ELS TACS CONTRA ELS JUEUS ACABAREN QUAN LA POLICIA VA VOLER

Berlín, 16. — Les manifestacions antisemites acabaren a mitja nit quan la policia es decidí a actuar amb alguna energia.

L'origen dels disturbis sembla que fou espontani i tingué per causa l'actitud d'alguns jueus que protestaren violentament en un cinema durant la projecció de la pel·lícula «Peter sen i Benrel» d'argument antijueu, la qual és de producció sueca.

El Pacte naval
anglo-alemany

HA ESTAT COMUNICAT A LA S. DE N.

Londres, 15. — Contestant a una pregunta que li fou feta a la Cambra dels Comuns, el ministre de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, digué que el Tractat Naval germano-britànic havia estat comunicat a la Lliga de Nacions i que, per tant, quedaria registrat en l'organisme internacional.

Un altre diputat preguntà si la informació publicada recentment pel Govern alemany respecte al seu programa naval per a la construcció immediata estava d'acord amb el Tractat anglo-alemany. En nom de l'Almirallat, Sir Victor Warrent, contestà que el programa no formava part del Conveni, però que tampoc n'era contrari en cap de les seves parts.

MUSSOLINI

(Ve de la primera pàgina)

catalana, encara que li sàpiga greu al diari rosat.

Al diari catòlic, que vol ésser un catòlic cent per cent, no li està bé mancar als manaments de la Llei de Déu. Que se'n confessi immediatament o sinó ens doldrà el pensar la flamarada que farà a l'infern.

***

El senyor Pic i Pon no s'ha pres gaire seriosament el solt muntat de La Veu de Catalunya. «Sacrificis — tots ens sacrificem», somrient — «Tot és sacrifici».

Ara que els dos senyors han vist que el seu Pic i Pon ha somrigut en parlar de sacrificis i Ells amb ells es deuen entendre.

Ara, que els «illustres amics» de La Veu començin que no invocuin tant el sacrifici de la llet del 2 de gener, perquè tothom ja s'hi descurava i ja hi bromia. Un diari tan seriós com el Diàrio de Barcelona, dir: «Aquí tot és sacrifici», però per ninguna part apareix el fruit del sacrifici.»

*
GOVERN GENERAL

✱

Ahir el governador interi no rebé a migdia els periodistes. El senyor Pic era a visitar les noves casernes amb la Junta Mixta d'Urbanització i no tornà a la Generalitat fins a mitja tarda perquè s'havia de celebrar Consell.

El Consell

Tal com estava anunciat, pels voltants de les sis de la tarda es va reunir en Consell el Govern Gestor de la Generalitat. Hi eren tots...

A dos quarts de nou, el senyor Picó i Pon abandonà els reunits, que discutien vivament —segons es podia apreciar pels rumors que s'escapaven per la porta de l'antecala de la Presidència— i rebé els periodistes.

—No hi ha novetats. No passa res —digué primerament el senyor Picó—. Hem tractat únicament d'assumptes de tràmit, iniciatives i estudis.

Després afegí:
—Estem recollint els comptes es-
campats per les diverses conselleries
per despeses que havia fet l'anterior
Govern abans del 6 d'octubre, sense
el corresponent comprovant. Aques-
tes despeses, per ara, pugen a pes-
ses 1.200.000 i manca encara reco-
llir les de tres departaments. En
aquesta quantitat hi ha les 400.000
que es trobaren a Governació.
Afegí que havia estat nomenada

A preguntes d'un periodista, el senyor Pic digué que ell considerava que no hi havia malversació de cabals ni mala fe per part de ningú, sinó que —digué—, simplement, seria falta d'organització.

Continuà dient el Sr. Pic que abans de primer d'agost es procuraria posar remei a l'angoixosa situació econòmica de l'Hospital Clínic, total o parcialment, sense perjudici que la Generalitat procuri tenir intervenció en aquell centre benèfic.

—No n'hem parlat. Per què? La Generalitat, en matèria econòmica,

Després anuncia que molt aviat anirà a Madrid el conseller de Treball, senyor Torrents, per tal de tractar alguns assumptes del Departament relacionats amb traspassos. Afegeix —preguntat per un periodista— que no havien parlat de valoracions, puix que d'això no se'n pot dir res.

Requerit pel gestor d'Economia, el qual intervingué en la conversa, el senyor Pic feu constar que a pro-

posta del gestor senyor Sedó havia estat nomenat president del Consell d'Economia el Sr. Francesc Torres.

Finalment fou preguntat el governador interi perquè havia estat suspès el passat diumenge el festival es portiu benefici organitzat per la penya «Germanor Catalana» al camp de Les Corts.

Respongué que ja havien quedat

—Però així no calia haver-lo suspès!

—Això ja no us ho responc. Seria indefinir. —I tombant la conversa al discret: Jo sóc molt optimista. Que no ho sou, vcsaltres?

—Vol callar... —respongueren els informadors.

—I així s'acabà l'entrevista

Més tard, l'Oficina de Premsa la Generalitat facilità als periodistes una nota oficiosa de la reunió redactada en els següents termes:

«El Consell ha acordat designar una Assessoria composta de funcionaris adscrits a la Presidència per què informi en tot el relatiu a pe-

Ha acordat també, de conformitat a les disposicions transitòries de la Llei Municipal Catalana, implantar amb caràcter obligatori la tarja d'identitat electoral, que serà l'únic document acreditatiu de la personalitat de l'elector. Es procedirà tot seguit al lliurament de la tarja esmentada.

S'ha aprovat la proposta de repariment de les cent mil pessetes assig-

l'atur forçós a les comarques de Tarragona. La major part de la quantitat esmentada va destinada a Municipis per a ajudar-los a realitzar portades d'aigües potables.

S'ha acordat, també, l'Estatut Orgànic del Departament de Treball.

S'han establert modificacions en l'organització de la Junta de Ciències

Naturals i s'ha acordat la convocatòria dels concursos per als premis literaris.

El Consell ha deliberat llargament sobre la situació de l'Hospital Clínic i per bé que l'esmentada institució beneficia no depen de la Generalitat ha acollit les iniciatives del senyor president i del senyor conseller d'Assistència Social per veure d'ajudar a remeiar aquella situació.

S'ha aprovat l'adaptació i publicació

ció del regiment de policia d'espectacles.

I, finalment, s'han resolt molts assumptes de tràmit.»

ANTTAT

ELS ESPORTS

BOXA

Hans Birkie ha guanyat als punts Isidor Gastañaga

L'Havana, 16. — Al Parc Oriental, després de les carreres de cavalls, se celebrà un combat de boxa entre els pesos forts Isidor Gastañaga i el germano-americà Hans Birkie.

El matx, concertat a deu repasses, el guanyà justament per punts Hans Birkie.

Birkie pesa 194 llibres i Gastañaga 207.25.

Gastañaga guanyà netament dos rounds, el segon i el vuitè, quan pogué arribar a la cara de Birkie amb els seus potents cops de dreta. Birkie guanyà tots els altres rounds, llevat del setè, que fou nul.

Birkie donà la impressió de posseir més tècnica que el base, però menys potència, motiu pel qual constantment flotava en l'ambient de la possibilitat del K. O. del germano-americà.

Els 5.000 espectadors que assistiren al combat reconegueren que l'error capital de Gastañaga consistí a deixar-se imposar el cos a cos, que desconeix en absolut, i així perdé la possibilitat de col·locar els seus temibles cops, que haurien pogut no quedar Birkie.

AQUESTA NIT AL NOU MON

El matx revenja Arias-Ali

Com a base de l'excel·lent resultats que aquesta nit tindrà lloc al Nou Món, una de les més interessants que s'han combinat en aquests darrers temps, figura l'esperat enfrontament entre Alions Arias i l'argelès Ali.

El gran semi-lions Batallón-Martínez de Alagos és també un gran matx esperat i desitjat per tots.

El complement del gran programa el constitueixen els enfrontaments entre Martínez de la Torre i el marino, Provinciales-Valera i Portell-Estevé, tots ells de gran interès.

AL FRONT AMALIA

Una interessant vetllada de boxa amateur.

A la popular sala del carrer Amàlia, s'efectua dissabte passat una vetllada de boxa amateur, que resultà força interessant pels bons combats que tingueren ocasió de presenciar.

La reunió fou de set enfrontaments que foren fallats de la forma següent:

Gregori del Vascònia, vençé per K.O. Cabezuelo (Aragó), a la segona repassa, pesos mosques.

El guanyador d'aquesta nit per cop el que li valgué un triomf ràpid sobre un contrincant superior en tècnica. Aquest minyó si demostra en altres combats la seva contumàcia d'ahir pot arribar molt lluny.

En el segon combat pesos lleugers, Ortega (Blanch) guanyà als punts Roman (Aragó); el pes ploma Calvo (Blanch) guanyà per punts en el tercer combat Ventura (Aragó).

Peña (Blanch) que efectuà un bon combat vençé per abandonament a la tercera repassa Chaco (Atlético), pesos lleugers.

L'excel·lent pes gall de Badalona Vidal, guanyà per K.O. Guasch (Català), a la segona repassa.

Al sisè combat, pesos mitjos, que és un xicot que promet, guanyà per punts Blasco (Ring), després de sofrir aquest dos K.O. a la segona i tercera repassa.

L'últim combat de pesos mitjos fou la sorpresa del vespre, la que Valero (Aragó) guanyà d'aquella manera, fou batut inesperadament per Rubio (Català) per abandonament a la segona repassa.

Esperava una millor actuació per part dels seus partidaris al boxador batut en aquest combat.

Rubio que demostrà tenir per cop fort inferior en tècnica al seu contrincant.

Amb aquesta vetllada els organitzadors s'han apuntat un èxit rotundi, que el nombre públic va saber apreciar, assistint en gran nombre a la vetllada.

Si seguíssim organitzant reunions d'aquesta mena, aviat serà petit, l'espai local del Fronton Amàlia.

NATACIO

Intent de rècord per la senyoreta Mary Bernet

El dijous, dia 18, a les vuit de la tarda, a la piscina del Club de Natació Barcelona, la nedadora senyoreta Mary Bernet, del Club de Natació Atlètic, intentà rebaixar el rècord de Catalunya i Espanya dels 400 metres durs.

Com es recordarà aquest rècord ja havia estat detestat per Mary Bernet, però ara pertany a la senyoreta Marta González de la Federació Catalana i és per això que amb el desig de millorar la marca ens hem retornat a Catalunya la possessió del rècord, que la nostra nedadora Mary Bernet farà el seu intent, del qual desitgem que surti amb èxit.

ATLETISME

Preparant el IV Festival d'Atletisme Obrer

Dijous vinent hom celebrarà una reunió de delegats de diverses entitats per tal de tractar de la celebració del IV Festival d'Atletisme Obrer.

Es prega a totes les entitats o agrupacions esportives obreres que per causes involuntàries no hagin rebut la corresponent convocatòria que es serveixin enviar delegats a l'esmentada reunió, que tindrà lloc l'estada social de l'entitat organitzadora, Akademo Laborista Esperanto, carrer Cros, 4 (Sants), a les nou de la vetlla.

CANODROM-PARK

CAMP DEL «SOL DE BAIX»

Antics terrenys d'entrenament del F. C. Barcelona

TRAVESSERA DE LES CORTS

Avui, dimarts, a la nit, i totes les nits

Grans Carreres de Llebrers

Tramvies: Línies 7 i 15 — Autobusos: Lletra E

Servei de taxis col·lectius, des de la Plaça de Catalunya i de la Plaça d'Espanya

La XXIX Volta Ciclista a França

EL LIDER ROMAIN MAES S'ADJUDICA L'ETAPA D'AHIR

Cannes 16. — L'hora escollida per al començament de l'etapa d'ahir, evidentment massa retardada, encara ho ha guanyat poc per als organitzadors. S'havia de donar la sortida a dos quarts de dues, i eren les 13.40 quan l'actor Biscot l'ha assenyalada. Les operacions de signatura a la Taverna Albert i ja han estat portades a terme amb extraordinària lentitud. Hom parlava dels incidents d'ahir vespre entre uns corredors de l'equip francès i uns desconeguts. Hom admestia la hipòtesi del possible origen de les baralles en la rivalitat Vietto — equip francès, i en la nerviositat que es nota entre els decidits partidaris que el minyó de Cannes té en aquesta comarca.

El públic de Nica prefereix avui, la valentia i l'arrauament del rei

mer que ha baixat de la màquina per a canviar el desenrotllament.

En aquest moment, en fer un comentari sobre Vietto, comunien que té un gra a la cuixa que el fa patir bastant. Hom sabia, però, que a l'hora de començar havia mostrat el seu propòsit d'abandonar i que n'havia desistit a pres dels esporters, però s'ignorava que tingués aquest motiu.

Molt abans d'arribar al cim van en primera posició gairebé junts, el suís Leo Amberg, Teani i Ruozzi, al qual per ací ara anomenen el rei dels Alps.

Romain Maes, que va una mica darrera d'aquests, s'enfilà muntanya amunt d'una manera sorprenent.

Amb tot i això, aviat l'atrapen Camusso i Gianoello, i tots tres entrenen la lluita per a disputar els pri-

mers posicions als tres darrers.

No tarden gaire a aconseguir-ho. Leo Amberg es retarda, es ressent de la calor, i quan els tres persigueren aconseguir els del cap, es forma un escamot de cinc homes — Camusso, Gianoello, Romain Maes, Ruozzi, Teani — que tots porten prou amoneta.

La lluita és molt interessant perquè tots voldrien desfer-se de llurs companys i ningú no ho aconseguia. Ruozzi i Camusso són els que menys esforços han de fer, evidentment. Ambdós són bons escaladors. Però a desgrat de tot, Romain Maes, Gianoello i Teani s'ells arripen darrera mateix, sense abandonar-los.

Després de la pugna que hem esmentat, s'arriba al cim de Braus. Són tres quarts d'una i un minut. Els cinc corredors que hem esmentat arriben al mateix temps i llur pas és anotat per aquest ordre:

1. Ruozzi.
2. Camusso.
3. Gianoello.
4. Teani.
5. R. Maes.

A 30 segons passa Granier.
A 35 segons Sylvester Maes.
A 1 minut, Leo Amberg i Morelli.
A 1'02 Vervaecke, Maucclair i Chocue.

A 1'08 Lapebie.
A 1'10 Speichner.
A 1'12 Archambaud.
A 2'0 Bernard i Vietto.
A 2'10 Pellissier i Fayolle.
A 2'30 B. Faure.
A 2'50 Cloarec, etc.

La baixada és feta a gran tren per Camusso, Teani i Romain Maes. Aquests tres homes, persiguents per Gianoello, Ruozzi i S. Maes, passen per Sospel i entrenen la pujada al coll de Castillon amb un daltell enorme.

Es una cosa evident l'interès de Camusso i R. Maes, per a assegurar-se els seus llocs a la general. Mentre es baixa és Camusso que porta la iniciativa. El corredor italià baixa sempre d'una manera fantàstica.

Avui els altres s'hi atreuen amb una mica rodant darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Sota l'estat de guerra

LA CAUSA CONTRA EL LLETRAT SR. VELLILA

L'auditor de la Divisió ha desestimat l'escrit de reforma d'acte de processament presentat pel lletrat senyor Vellila en la causa que se li segueix.

Ahir al matí, el jutge comandant senyor Urriutia estigué a la presó per tal de notificar al senyor Vellila la desestimació del recurs.

LA CAUSA PER ESPIONATGE

Ha passat Auditoria per al seu assenyalament la vista en Consell de guerra la causa que per espionatge s'instrueix contra Víctor Lacascio i Guido Dalpax.

DE L'INCENDI D'UN AUTOTBUS

El comandant jutge senyor Carlos Capdevila, que estava ahir de guardia, durant tot el matí es dedicà a la practica de diverses diligències relacionades amb l'incendi d'un autobús a la carretera de Sant Adrià, fet que havia tingut lloc la nit anterior.

A preguntes dels informadors, l'auditor manifestà que s'havien fet cinc detencions.

INTERESSANT LA PRESENTACIÓ D'UN SOLDAT

A la Divisió va ésser facilitada ahir la següent nota:

«Se interessa la presentació en el Negociado 1.º E. M. de esta División del soldado del cupo de instrucción perteneciente al Regto. de Infantería Albuera núm. 25, Carlos Mayo Roig, que tenía su domicilio en Lauria, núm. 151.»

MAS & ROCA

CAMISERS

CAMISES PLATJA I CAMP

amb fil i seda

La casa millor assortida

PORTAFERRISSA, 24 i 26

FONTANELLA, 16

INAUGURACIÓ D'UNA PASSARELLA AL CARRER CASTILLEJOS

Ahir tingué lloc, amb assistència de les autoritats gestores i diverses representacions l'acte d'inauguració de la passarella de ferro emplaçada al carrer Castillejos sobre la línia de la Companyia de M. S. A. i gairebé al bell lloc del que ha d'ésser plaça de les Glòries Catalanes.

Des de la supressió, per part de la Companyia, d'alguns passos a nivell, quedà interceptat amb tal motiu el carrer Castillejos, comunicació prou important per a aquella barriada.

A l'acte de la inauguració també hi assistí nombros públic i es feren els parlaments de consuetud.

LES SARDANES

GRAN FESTIVAL SARDANISTA

Per al dia 25 de l'actual a la tarda, a «Piscines i Esports», carretera de Sarrià (Can Ràbia), s'organitza un magnífic festival sardanista. El Foment de la Sardana de Barcelona n'és l'entitat organitzadora i té el projecte de portar-hi un dels millors Orfeons de Catalunya, un prestigios Esbart de Dansaires i tres cobles de la premsa, ràdio i programes, el Foment donarà continuament detalls més concrets de la festa.

els davaners i a les cinc i cinc minuts passen per Cagnes a 107 quilòmetres de cursa i a 19 de l'arribada, Camusso, els germans Maes, Teani i Ruozzi.

Poc després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

Després d'Antibes, a les portes mateix de Cannes, Romain Maes s'escapa sobtadament, sense que la immediata persecució de què es objecte pugui anul·lar l'eficàcia de la fuga.

Maes arriba tot sol a la meta, a l'Allee de la Liberté. Molt aprop venen Camusso i Sylvester Maes que a darrera hora poden desfer-se de Teani. Però com que el públic nombros que hi ha a l'arribada, en formar carreró perquè passin els corredors ha deixat darrera seu una altra clariana. Camusso, el qual té la vista posada a terra s'equivoca i empen el camí per darrera de la gent a l'hora que s'hauria disputat el final a l'esprint amb Maes.

TEATRE I CINEMA

DIVULGACIONS

L'escenari cinematogràfic

L'escenari és indubtablement la base del film. Naturalment que per a qualificar una pel·lícula no ens atem mai exclusivament al seu escenari ja que en ella existeixen factors de força importància amb com per exemple la interpretació, la mise en scene, la fotografia, etc.

Però podem rodament afirmar que si un escenari és dolent, difícilment aconseguirà de produir un bon film amb ell. Es precis doncs, que aquest sigui acuradament escollit ja que és el fonament sobre el qual desessen totes les altres coses i si flaqueja es ressentirà tot el conjunt de la seva debilitat.

En escriure un escenari, o millor, abans d'escriure un escenari l'escriptor ha de pensar que el que va a produir és per al cinema i per tant ha d'executar-ho d'acord a les seves exigències i a les seves necessitats.

L'adaptació d'obres teatrals cèlebres o bé d'obres literàries de renom — cosa generalment feta amb mires al comercial — és, al nostre entendre, una equivocació, quan es fa sistemàticament. Existeixen naturalment, obres adaptables i que poden donar lloc a un bon escenari, però aquestes no abunden i la majoria no posseeixen aquelles qualitats que poden perfectament oferir aquelles garanties per a la seva comprensió amb el cinema.

Aquest art jove, ple de vida i d'energies exigeix renovació i reclama el tribut d'escriptors joves, plens d'imaginació, que es llurin a ell plenament, que pensin en ell i produixin per a ell. Escriptors amb cervell impregnat de visions cinematogràfiques que entrin en el terreny del popular art acompanyats de l'originalitat. Renovació és el que manca a l'ampul·lositat que comprèn l'escenari. D'una part tenim els enormes progressos de la tècnica, cada dia en pla de superació, a tistes completissimes en el més ampli sentit de la paraula però en general tot això acostuma a descansar sobre d'una base racional i malaltissa d'incomprensibles escenaris que gairebé no pot sostenir-ho. Això fa que la visió de les imatges més artístiques productes de les més vastes i plausibles concepcions, films superlatius, admirables, quan són muntats sobre d'un escenari inconsistent, no arriben a convèncer el públic perquè si bé ha estat delatada pel sentit de la vista, no ha estat interessat en canvi, en absolut, o bé més aviat ha produït un complet divorci de l'espectre.

L'escenari és produït, o hauria de produir-se subjectant-se sempre exclusivament a un pla traçat prèviament en desenvolupament progressiu. És a dir, anar directament vers una fi precisa, una fi que es comenci, per tant, prèviament perquè s'ha traçat el pla, col·locant cada persona al seu lloc, en el seu caràcter, en el seu ambient; cada fet al seu punt i sempre amb una absoluta relació reciproca entre els personatges i els esdeveniments. L'escenari ha de tenir, abans que tot, claredat. Aquesta condició és precisa, obligatòria. Per consegüent l'escenari-

Després de les reiterades notes que hem publicat, arran del problema plantejat amb motiu de no haver-se pagat els salaris — tres mesos en descobert — del personal administratiu i subaltern nomenat pel dissolt Patronat Universitari, avui en definitiva no ha donat cap resultat positiu. Ha intervingut el ministre del ram senyor Ducloux, el comissari general d'Ensenyament, conseller de Cultura, rector d'accidencials, etc., etc. i encara estem en el primer dia. Creiem que ja és hora de preocupar-se més seriosament d'un afer en el qual es juga amb els interessos d'una modesta empena.

Ahir, els esmentats empelts rebren del ministre d'Instrucció el següent telegrama:

«Comissari General, dirigir-se con-sejor Cultura. Generalitat per a que proceda abonar resto cantidades adeudadas hasta regularizar pago esos funcionarios.»

«Què hi diu el senyor Duran i Ventosa?»

«Què hi diu el senyor Duran i Ventosa?»

«Què hi diu el senyor Duran i Ventosa?»

«Què hi diu el senyor Duran i Ventosa?»

«Què hi diu el senyor Duran i Ventosa?»

«Què hi diu el senyor Duran i Ventosa?»

«Què hi diu el senyor Duran i Ventosa?»

«Què hi diu el senyor Duran i Ventosa?»

«Què hi diu el senyor Duran i Ventosa?»

«Què hi diu el senyor Duran i Ventosa?»

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

14 DE JULIOL A PARIS

LA HUMANITAT lluita pels ideals catalans i republicans